

Siposten Sukuseura ry

**S
U
K
U
V
I
E
S
T
I**

12/2019

AARO SIIVO PAAVONPOIKA SIPONEN

1887 - 1941

ARVOISAT SIPOSTEN SUKUSEURAN JÄSENET

Edellisestä tapaamisestamme on kulunut jo pari vuotta. Tulevana kesänä sukutapaaminen järjestetään heinäkuun ensimmäisenä viikonvaihteena. Nunnanlahdessa pidetyssä kokouksessa päätettiin kaksipäiväisen sukutapaamisen järjestämisestä, ja paikaksi valikoitui tällä kertaa Huvikeskus Pajarinhovi Kiteellä, kuutostien varrella. Paikka on monipuolinen, sieltä löytyy kylpylä ja Suomen neljänneksi suurin eläintarha monenlaisine eläimineen, ravintolan palveluja unohtamatta. Pajarinhovi sopii siis mainiosti myös lapsiperheille. Lisäksi siellä on erittäin hyvin majoitustilaa mökeissä ja rivitaloissa. Majoitus kannattaa varata ajoissa.

Kuluneen kahden vuoden aikana Sukuseuran toiminta on mennyt oikeastaan entiseen tapaan. Hallitus on kokoontunut kolme kertaa. Väli vuoden tapaamista ei nyt järjestetty sukuseuran toimesta lainkaan. Menneen kauden varrella on ollut toki viestittelyä puoleen ja toiseen. Vinkkejä on tullut kovin vähäisesti. Niitä kaivattaisiin, jotta sukuseuran toiminta saataisiin mahdollisimman monipuoliseksi ja kaikille olisi jotakin mielenkiintoista ohjelmaa. Yhtenä merkittävänä tekijänä on jäsenistömme ikääntyminen, terveydentilat, jaksaminen lähteä tapaamisiin. Osa jäsenistöstämme on jo kutsuttu pois täältä maallisesta vaelluksesta. Uusia jäseniä kaivattaisiinkin kovasti joukkoomme.

Tulevan kesän tapaamiselta toivon, että osallistujamäärämme kasvaisi ja että tapaaminen olisi antoisa, mielenkiintoinen ja sukua yhdistävä. Aikaa on varattu runsaasti myös vapaalle seurustelulle. Toivon, että tapaamisesta tulee viihtyisiä myös kahvittelun, hyvän ruuan ja iltapalan merkeissä. Sunnuntaipäivän vietämme lauantaina sovittavan ohjelman mukaisesti.

Nähdään sitten heinäkuussa mahdollisimman **SUURELLA JOUKOLLA!**
TERVETULOA PAJARINHOVIIN!

Viljo Soikkeli
Puheenjohtaja

TERVETULOA KITEELLE 6.-7.7.2019

Siposten sukuseuran 13. sukutapaaminen on Kiteellä Pajarinhovissa Pajarinniementie 1, 82430 Puhos. Sukutapaaminen on kaksipäiväinen. Sukukokouksessa käsitellään työjärjestyksessä mainitut asiat.

**Ilmoittautumiset sukujuhlaan 21.6.2019 mennessä Seija Turuselle
puh. 040 527 1190 tai sähköposti: setu.turunen@gmail.com**

Osallistumismaksu sisältää lauantaina tulokahvin, lounaan noutopöydästä, iltapäiväkahvin ja iltapalan.

Aikuiset 40 €

Lapset 3-12 -vuotiaat 25 €

Lapset alle 3-vuotiaat ei maksua

Muista kertoa ilmoittautumisen yhteydessä erikoisruokavaliostasi.

Osallistumismaksu maksetaan Siposten sukuseura ry:n tilille FI73 5086 0940 0433 30. Myös jäsenmaksu 20 €/henkilö maksetaan samalle tilille.

MONIPUOLISTA MAJOITUSTA PAJARINHOVISSA

* 24 hotellihuonetta: myös kolmen hengen huoneita, saunallisia ja perhehuoneita

* lomahuiloita kaikilla herkuilla

* hirsimökkejä, varustetaso 4-6 henkilölle

Majoitusvaraukset Pajarinhovista puh. 0207425770 tai sähköpostilla info@pajarinhovi.fi. Majoitusvaraus kannattaa tehdä mahdollisimman pian. Pajarinhovin parkkialueella on matkailuautoille ja -vaunuille ilmainen majoitus. Muita majoitusvaihtoehtoja löytyy sivulta **www.kitee.fi**.

Pajarinhovi sopii hyvin myös lapsiperheille: alueella on kylpylä ja 50 eläinlajin eläinpuisto. Lisätietoja alueesta: **www.pajarinhovi.fi**.

SUKUTAPAAMISEN OHJELMA

LAUANTAI 6.7.2019

- 9.30 ILMOITTAUTUMINEN ALKAA
- 10.00 SUOMEN LIPUN JA SUKUVIIRIN NOSTO, Viljo ja Sakari
HARTAUSETKI, Sakari Takala
KITEEN KAUPUNGIN TERVEHDYS, Esa Lahtela
- 10.30 TERVETULIAISKAHVIT
PAJARINHOVIN ESITTELY
ARPOJEN MYYNTIÄ
- 11.15 SUKUJUHLA JA –KOKOUS
SUKUJUHLAN AVAUS/TERVETULOTOIVOTUS
YHTEISLAULU: KOTIMAANI OMPI SUOMI
VUOSIKOKOUS
YHTEISLAULU: KARJALAISTEN LAULU
SOLEHMAISTEN LASTEN ESITYKSIÄ, Heta, Enni ja Vilho
- 12.45 LOUNAS
- 14.00 ESITELMÄ ”PAAVO SIPONEN 1851 JA HÄNEN KOLME POIKAANSA”
Oiva ja Seija
- 15.00 YHDEN MIEHEN SIRKUS, Miika Nuutinen
- 16.00 ILTAPÄIVÄKAHVIT + ARVONTA
- 18.30 ILTAPALA + vapaata ohjelmaa, Jyry Viljola laulaa ja laulattaa

SUNNUNTAI 7.7.2019

LAUANTAINA SOVITUN OHJELMAN MUKAISESTI

SUKUTAPAAMISEN MENU

TERVETULIAISKAHVIT kahvi/tee, mehu + suolainen ja makea

LOUNAS 4-5 erilaista alkusalaattia
keitto
2-3 lämminruokavaihtoehtoa
leipälajitelma ja levitteet
kotijuomat
kahvi/tee

ILTAPÄIVÄKAHVIT kahvi/tee, mehu + makea

ILTAPALA salaatti + lohikiusaus
leivät ja kotijuomat

Kerrothan erikoisruokavaliosi ilmoittautumisen yhteydessä.

+++++

Ilmoittautuminen sukujuhlaan viimeistään 21.6.2019

+++++

PERINTEISET ARPAJAISET

VARAATHAN PIENTÄ RAHAA!

Arvat 3 € / arpa

2 arpaa 5 €

SUKUKOKOUKSEN TYÖJÄRJESTYS

1. Kokouksen avaus
2. Valitaan kokoukselle
 - puheenjohtaja
 - sihteeri
 - pöytäkirjan tarkastajat (2 kpl) ja ääntenlaskijat (2 kpl)
3. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus (8 §)
4. Hyväksytään kokouksen työjärjestys
5. Esitetään
 - tilinpäätökset vuosilta 2017 ja 2018 ja toiminnantarkastajien niistä antamat lausunnot
 - toimintakertomukset vuosilta 2017 ja 2018
6. Päätetään tilinpäätösten vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle ja muille vastuuvollisille
7. Vahvistetaan
 - toimintasuunnitelma vuosille 2019 ja 2020
 - tulo- ja menoarvio vuosille 2019 ja 2020
8. Päätetään jäsenmaksun suuruus
9. Valitaan hallituksen
 - puheenjohtaja (sukuseuran puheenjohtaja)
 - 5 varsinaista jäsentä ja 5 varajäsentä
10. Valitaan yksi toiminnantarkastaja ja yksi varatoiminnantarkastaja
11. Välivuoden tapaaminen
12. Seuraavan sukukokouksen järjestäminen
13. Sukuseuran toiminnan kehittäminen
14. Muut asiat
15. Kokouksen päättäminen

MUISTATHAN NÄMÄ:

Varaa sukutapaamisen majoitus mahdollisimman pian

Ilmoittaudu mukaan viimeistään 21.6.2019

Seija Turuselle puh. 040 527 1190 tai
setu.turunen@gmail.com

Kerro erityisruokavaliostasi ilmoittautumisen yhteydessä

Maksa sukutapaamisen osallistumismaksu
sukuseuran pankkitilille

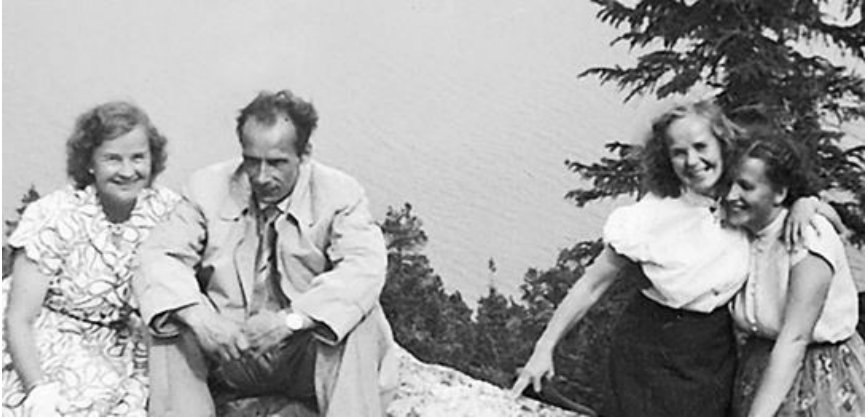
SUKUSEURAN JÄSENMAKSU

Hyvä sukuseuran jäsen, tarkistathan että olet maksanut sukuseuran vuotuisen jäsenmaksun pankkitilillemme:

Siposten Sukuseura ry, tilinumero FI73 5086 0940 0433 30
Jäsenmaksu 20 €/henkilö/vuosi

Kiitos sinulle, joka olet jo maksanut jäsenmaksusi, se mahdollistaa sukuseuran toiminnan. Vuosittaista jäsenmaksua ei peritä ainaisjäseniltä.

Sukuseuran kotisivut: **www.sipostensukuseura.com**
Sähköposti: **info@sipostensukuseura.com**

ELVIN ELÄMÄÄ

Avatessanne sukuseuramme kotisivut taustakuvana komeilee Suomen kansallismaisema, lähes henkeäsalpaava Kolinäkymä Pieliselle. Kuvassa kalliotasannetta kohti kiipeävät kaulakkain Sylvi- ja Elvi-tätini. Kalliolla istuvat Elma-täti sekä miehensä Veikko Anttonen. Kuvan on ottanut Elvin aviomies Sampo Lampén 1950-luvun alkupuolella. Kuvassa on nuoruuden, onnellisuuden ja kesän tuntu. Elvi oikeanpuolimmaisena on ainoa enää elossa oleva ”Kolin Antin” ja Ainin jälkeläisistä. Tämä teksti olkoon kunnianosoitus hänen pitkälle elämälleen iloineen ja suruineen. Kuten tuhannet muut myös Elvi ja Sampo muuttivat työn perässä Etelä-Suomeen ottamaan jotenkin elämästä kiinni sekä rakentamaan tulevaa hyvinvointiyhteiskuntaa. Nöyrät kiitokset siitä, sillä ilman teidän kaltaistenne tunnollisuutta ja ahkeruutta asiat kotimaassamme eivät olisi nykyään näin hyvin.

- Martti Siponen -

Elvi Annikki Lampén, o.s. Siponen syntyi 14.8.1925. Hänen varhaislapsuutensa oli pikkumökissä melko puutteellista isän ollessa viikot savottakämpillä tullen viikonlopuksi käymään kotona. Elviä vanhempia lapsia olivat sisarpuolet Sylvi ja Elma sekä Armas ja Viljo. Antti-isä kuoli yllättäen sydänkohtaukseen 1930-luvun taitteessa perheen nuorimmaisen Taunon ollessa vielä sylivauva. Taunoa lukuun ottamatta lapset päätyivät huutolaisiksi maan silloisen tavan mukaan, koska Aino-äiti ei kyennyt perhettä yksin huoltamaan.

Elvin ensimmäinen sijaiskoti oli huono. Siellä häntä kohdeltiin ilkeästi ja ylenkatsoen, mikä jätti varmaankin ennakkoluuloisuutta ja arkuutta lapsen mieleen. Elvin toinen sijaiskoti oli hyvä ja turvallinen. Elvi piti sitä kotinaan, koska häntä kohdeltiin kuten perheen kahta omaa lasta, inhimillisesti ja huolehtivasti. Jopa niin, että lähdettyään vuosien päästä maailmalle piikomaan Elvi oli leikkauttanut hiuksensa lyhyemmiksi. Kotona käydessään kasvattiäiti oli teosta närkästyneenä huomauttanut. Perheessä vallitsivat vahvasti uskonnolliset arvot.

Huutolaisuuden vuoksi Elviä kiusattiin koulussa. Huutolaiskakaraksi haukuttiin. Elville on yhä tärkeää, ettei tarvitse olla "kunnan elättinä" ja että riittäväthän eläkerahat varmasti laskujen maksuun. Koulunkäynti oli mieluisaa, vaikka hän kävi vain kansakoulun oppimäärän. Hän oppi hyvin yhteen- ja vähennyslaskua, mutta ei kerto- ja jakolaskua. Elvin vasenkätisyys aiheutti sen ajan kouluoloissa ongelmia saksimisineen ja mustekynäilyineen. Sijaiskodista saatu elämänoppi tehdä aina työnsä kunnollisesti kävi toteen Elvin lähtiessä piikomaan ennen sotavuosia. Sitä työtä, sisä- tai navettapiikomista, oli isommilla taloilla tarjota hänellekin.

Kesä 1939 oli kovien ukkosten kesä. Pallosalamakin oli tullut tupaan, aiheuttanut kauhua ja tehnyt tuhoa. Ukkosen pelko jäi tästä Elvin mieleen loppuiksi. Elvi oli nähnyt painajaisunen sodan syttymisestä ja kertonut siitä isäntäväelle, joka kielsi häntä tuonkaltaisia pahoja asioita puhumasta.

Jatkosodan aikana Elvi oli Lieksan sairaalassa töissä pyykinpesijänä. Kaikki aikuiset saivat mm. annostupakoita ja koska hän ei tupakoinut, hän antoi osuutensa toisille. Tuolloin järjestettiin ns. nurkkatansseja, vaikka kaikkalainen ilonpito ja juhliminen oli kiellettyä sodan aikana. Poliisikin saattoi tulla yllättäen paikalle ja sakottaa jotakuta, mutta ei se silti tansseja lopettanut. Nuoria osattiin olla silloinkin.

Sota loppui vihdoinkin. Rauhan vakiinnuttua maata alettiin rakentaa kiihtyvällä sykkeellä rintamamiesten palattua ja monen saatua kylmän tilan raivattavakseen. Suuret ikäluokat syntyivät. Ankarien sotakorvausten ehtojen vuoksi kaupungeissa tarvittiin työvoimaa.

Elvi kohtasi Samponsa ja heidät vihittiin v. 1948. Sampo ei ollut joutunut rintamalle, koska oli sinne liian nuori. Sampo teki muiden lailla satunnaistöitä savotoilla ja uitoissa. Kari Ensio syntyi 16.2.1949. Perheen kasvettua Sampokin lähti Etelä-Suomeen kuulostelevaan työ- ja elinmahdollisuuksia. Sampo löysi työtä ja asunnonkin Nurmijärveltä ja Elvi Kari-vauvan kanssa saattoi nyt muuttaa perheensä perässä. Erkki Tapio syntyi 18.6.1950.

Nurmijärveltä perhe muutti Espoon Laaksolahteen pieneen mökkiin, olihan Nurmijärveltä melko hankalat työmatkat kaupunkiseudun tuotantolaitoksiin. Helsingin Mäkkylästä heille tulikin sitten pitkäaikainen asuinalue. Miltei kiinni Turuntiessä ollut kesäasuttava pikkumökki oli siellä heidän ensiasuntonsa. Sampo pääsi töihin Pitäjänmäelle Strömbergin tehtaalle, johon Elvikin meni muutaman vuoden päästä. Strömbergin tehtaista heille muodostuikin työmaa eläkkeelle pääsyyn saakka v. 1990.

Elämä vakiintui ja lapset kasvoivat koululaisiksi. Joitakin vuosia perhe asui ns. Lindebergin talossa, sen yläkerran huoneissa. Siellä asusteli muutaman viikon Elvin Jenny-sisaren Heikki-poika, tuleva kansankirjailija, joka tuolloin käväisi Ateneumin pääsykokeessa. Tutustuttuaan Helsingin humuun ja tienaten junalippurahoja Heikki palasi takaisin Vuonisolahteen.

Lampénit asuivat myös vuosikaudet työnantajan vuokra-asunnossa "hiekkakuopalla". Talo oli pitkä kellertävä yksikerroksinen puutalo. Siinä oli kolme porrasta ja jokaisessa portaassa oli kolme huoneen ja keittiön käsittävää asuntoa. Elvi työskenteli usein peltiprässikoneella. Tunnollinen kun oli, hän oli kerran sopinut esimiehen kanssa työurakasta. Esimies väitti, että sovittiin

Kuvassa Elvi yhdessä kirjailija Heikki Turusen kanssa

tuntityöstä. Elvi suuttui niin, ettei tullut seuraavana päivänä töihin. Asia sovittiin lopulta niin, että kyseinen työ tehtiin ja maksettiin urakkana.

Kari ja Erkki aikuistuivat. Kari kohtasi Railinsa ja heidät vihittiin 1969. Petri syntyi 1970 syyskuussa ja vuonna 1977 Saija.

1974 oli tullut aika karistella Mäkkylän hiekat vaatteista. Niinpä Elvi ja Sampo muuttivat uuteen kerrostaloasuntoon Helsingin Konalassa. He innostuivat noina aikoina jopa ulkomaanmatkoista mm. Shotsiin ja Rhodokselle. 1980-luvun alussa he muuttivat Vantaan Länsimäkeen.

Surua, surua ja surua. 26.9.1991 Elvin ja Sampon vanhin poika Kari kuoli äkillisesti työpaikallaan vain 42-vuotiaana. Sampo ei toipunut tästä järkytyksestä koskaan, vaan kahden vuoden kuluttua hän menehtyi sairaalassa. Sampon kuoltua Elvi asui yksin Länsimäen asunnossa vuosituhannen vaihteeseen, jolloin asunto myytiin ja Elvi pääsi asumaan palvelutaloon. Hän oli aktiivisesti mukana kirkon vapaaehtoistyössä järjestämässä esim. työttömien ruokailua ja kahvinkeitäjänä eläkeläiskerhoissa. Elvillä oli suuri tarve auttaa jollakin tavalla vähempiosaisia lähimmäisiä. Hän kävi myös jumpassa ja kuntosalilla sekä sauvakävelynlenkillä. Elämänhalu säilyi vielä, vaikka surua oli tullut omalle kohdalle liiaksikin. Elvin nuorempi poika Erkkikin kuoli 14.10.2008. Elvi joutui hautaamaan kumpaisenkin lapsensa sekä aviomiehensä.

Lähes kaikki ystävät ja tuttavat kuolivat ja Elvi jäi todella yksin. Suru oli valtava ja Elvi kertoi lääkärin kieltäneen häneltä saunomisen silmien kyynelkanavien kuivumisen vuoksi. Elvi jättäytyi kirkon toiminnasta. Erkin kuolemasta hän ei ole toipunut. Elämä kutistui kovin pieneksi.

Elvin lähtö oli lähellä muutama vuosi sitten hänen otettuaan liikaa särkylääkkeitä. Pitkähkön sairaalajakson jälkeen pohdittiin vielä kotiuttamista, mutta muistisairaus alkoi edetä niin, että Elville saatiin paikka Malminniityn hoivakodista, jossa hän asuu niin kauan kuin sallittua on.

- Petri ja Raili Lampénin tekstistä muokannut Martti Siponen -

Matti Siponen muistelee lapsuusvuosiaan

Evakkomatka toi suuria suruja

Isäni Wille Siponen oli syntynyt 18.6.1902 Pielisjärvellä ja muutti Suojärvelle 4.12.1928. Hän avioitui 1934 äitini Anna o.s. Liukkusen kanssa. Heille syntyi 19.4.1936 poika Matti Jalmari – minä.

Äidillä oli Arvi-niminen poika ensimmäisestä avioliitosta, kymmenen vuotta minua vanhempi. Äidin ensimmäinen mies oli kuollut keuhkokuumeeseen. Elimme neljästään Suvilahden Lietteen välilylässä. Meillä oli pieni mökki ja valkoinen kissa. Isäni toimi Annantehtaan työnjohtajana.

Pakoon sodan alta

Marraskuun viimeisenä päivänä 1939 ulkona vilisi valkoisiin pukeutuneita sotilaita ja hevosia. Kuului kaukaista kuminaa, ja taivaanranta alkoi punoittaa. Oli syttynyt sota. Isä joutui heti rintamalle.

Tuli lähtö evakkoon. Junamatkan jälkeen saavuimme Lievestuoreen asemalle. Meidät otettiin Hepola-nimiseen taloon. Talonväki otti meidät avuliaasti vastaan ymmärtäen tilanteemme.

Kotiuduimme nopeasti, ja äiti alkoi auttaa ison maalaistalon töissä, ja minä leikkiä naapurin lasten kera. Talossa ei ollut lapsia, joten minä olin perheen lemmikki. Meitä ei nimitelty eikä syrjitty, olimme kuin samaa perhettä. Isä kävi lomilla, tosin harvoin.

Takaisin Karjalaan

Välirauhan alettua meille tuli haikea lähtö Hepolasta takaisin Karjalaan. Niin köröeltiin Suojärvelle Maltinan kylään Pöppösten talon nurkkakamariin. Kotimme oli poltettu maan tasalle. Ostimme Lirkiltä aika suuren talon, joka oli ollut vankileirinä.

Isä kävi metsällä ja ampui hirviä, koska oli puutetta ruuasta. Kerran isä ampui piskin haukusta karhun. Arvi viritteli jäniksille ansoja, joita minä sain käydä kokemassa. Isä kuuli outoa ääntä metsästä, kun oli korjailemassa piikkilanka-aitoja. Venäläinen sotavanki oli eksynyt muusta porukasta. Isä läksi vangin kanssa tielle ja otti hänet pyörän tarakalle. Arvi läksi viemään vankia leirille, mutta sieltä oli jo lähdetty etsimään kadonnutta. Etsijät kävelyttivät vangin vähän syrjemmälle, ampuivat siihen paikkaan ja hautasivat.

Uusi lähtö evakkoon

Syttyi jatkosota. Lehmälaumat alkoivat taivaltaa Keski-Suomea kohti. Eräänä päivänä olin naapurissa ja näin, kun venäläisistä lentokoneista yrittivät ampua lehmiä. Minä kiersin taloa sitä mukaa kuin koneet kiertelivät ja ampuivat. Olivat huonoja ampujia, kun eivät saaneet yhtään osumaa.

Pian tuli käsky lähteä junaan, eikä saanut ottaa mukaan kuin välttämättömät matkatavarat. Juna pysähtyi Kannonkoskelle. Me pääsimme Kivijärvelle Hiljala-nimiseen taloon.

Saimme käyttöömmme valoisan ja viihtyisän nurkkakamarin. Ainut lehmämme tuli muun karjan mukana muutamia päiviä myöhemmin. Äiti meni hakemaan lehmää ja sanoi tämän nimen kovemmalla äänellä. Lehmän pää nousi ylemmäksi ja se äänsi. Lehmä sopeutui talon muun karjan joukkoon. Samoin alkoi ihmisten sopeutuminen. Se sujui kommelluksitta, eivät nimitelleet, eivätkä osoitelleet, että olisimme ei-toivottuja. Niin elämä jatkui, ja minä aloitin kansakoulun. Isä kävi lomilla aika harvoin.

Kaksi suurta surua

Elettiin vuotta 1945. Sota oli loppunut. Isä ja Arvi kävivät ampumassa tervaskantoja metsähallituksen mailla. Minä rupesin harjoittelemaan onkimista Kivijärvestä.

Oli lauantai lokakuun 6. päivä, kun isä läksi asentamaan ikkunoita yhdelle tuttavalle. Talonväki näki, että isä oli kaatunut maahan. Paikalle saavuttuaan he havaitsivat, että hän oli kuollut. Päätelimme, että sota oli rasittanut sydämen, eikä hän kestänyt vastamäen nousua. Niin saatoimme isän Kivijärven hautausmaahan. Suru oli suuri.

Arvista tuli nyt perheen huoltaja. Hän jatkoi kantojen ampumista yksin, kunnes marraskuisena lauantaina häntä ei alkanut kuulua kotiin. Lähetettiin miehiä etsimään. Näky oli lohduton. Arvi makasi kasvot maahan päin, takaraivo oli rikki, kun iso kivi oli osunut siihen. Niin saatettiin Arvikin Kivijärven hautausmaahan.

Kivijärveltä Valtimolle

Jatkoimme elämää surun murtamina Kivijärvellä. Toukokuussa 1947 muutimme Valtimolle. Asetuimme Herrasen piharakennukseen, jossa oli huone keittomahdollisuuksin. Asunto oli pieni, väliaikaiseen käyttöön tarkoitettu. Auteltiin heinätoissā talonväkeä ja leikittiin lasten kanssa kesän ajan.

Äiti sai töitä Ylä-Valtimon koululta keittäjä-vahtimestarina. Koulua lämmitettiin puulla, ei ollut sähköjä, ei vesijohtoja eikä viemäriä. Autoin äitiä vointini mukaan.

Tehtävänä oli valmistaa keitto 120 oppilaalle ja lämmittää kuusi isoa pönttöuunia aamuyhdeksään mennessä. Sähköt tulivat jouluksi samana vuonna, kun aloitimme työt. Yläkerrassa oli yksi luokka ja keittiö, jossa myös asuin äidin kanssa.

Naapurina oli Lahti-niminen talo jossa asui paljon lapsia. Minä kävin talosta joka ilta maitoa. Istuin ja odotin pirtin penkillä niin kauan, että tulivat lypsyltä ja antoivat hinkkiin maitoa. Hätäkö minun oli odottaa, kun tuvassa vilisteli lapsia, joiden touhuja katselin. Useimmat nättejä tyttöjä.

Matti Siponen

Myöhemmin yhdestä Lahden talon työstä tuli Matti Siposen puoliso. Pariskunnalle syntyi kolme lasta. Matti ja Helvi Siponen tekivät elämäntyönsä yrittäjinä. He muun muassa rakensivat Valtimolle K-ryhmän liiketalon. Pariskunta viettää eläkepäiviään Ylä-Valtimojärven rannalla.

OI KARJALA

Kun muistelen kunnaita Karjalan
on kuin sydän vuotaisi verta;
Niin rakkaaksi käyneet sen vehmaiset haat
en löydä mä niille vertaa.

Sen koivikkolehdoissa viserrys soi ja sen kunnailta kukkui käki
sen lahtien laineilla sorsat ui, sen ruohiston helma näki.
Karja kiiruhti rannoille sen, kellot kilkatti tuttuun tahtiin;

Kesän hurma mukaan vei ihmisen sen
hiekkarantojen mahtiin.
Oi Karjalan kesän vieläkö nään,
sinun rantojes, koivujes väreet?
Lintuis laulu vieläkö korviin soi ja
sun Laatokka rantojes elkeet.

Kohta vuosia kaksi on vierinyt pois,
kun kunnaitas viimeksi kuljin.
Ei ilta se koskaan unhoitu pois,
kun kodin oven kiinni suljin.

On outoa muille se salaisuus, mikä syömemme juurissa piilee;
On kotimme kaipaus suunnaton, kai Karjala yksin sen tiennee,
Oi Karjalan kesä, vieläkö nään sinun rantojen, koivujen väreet.
Kotikunnailta vieläkö käyskellä saan, pihalintujen kuunnella säkeet.

JOHANNES SIPONEN

Julkaistu Laatokka-lehdessä 26.7.1941

Sukutapaaminen Nunnanlahdessa 8.7.2017

Sukutapaaminen aloitettiin Suomen lipun nostolla

Tarja Isokorpi Juuan seurakunnasta piti hartaushetken

Perinteisissä arpajaisissa jaettiin hienoja palkintoja

Nunnanlahden sukukokouksessa jaettiin kunniamitalit
Veikko Sipolalle (vasemmalla) ja Oiva H. Siposelle (oikealla)

HENRIK HENRIKINPOIKA SIPONEN S. 1811

Siposen Henrikki asusteli Pielisjärven Sokovaarassa vaimonsa Marian kanssa. Heillä oli hallinnassaan kruununtorppa. Kruununtorppari sai hallita torppaa ja torpan maita itsenäisesti, maksoi vuokran joko rahalla tai viljalla. Taksvärkkiä ei tarvinnut tehdä kenellekään, toisin kuin talojen torpparit.

Asuntona heillä oli yksihuoneinen hirsipirtti uloslämpivällä uunilla ja liedellä varustettuna. Liedessä paloi tuli päivisin, antaen lämpöä ja valoa hämärään tupaan. Maria hääri lieden ympärillä, hänellä oli käytössään kaksi rautaista keittopataa, jotka roikkuivat patahahlosta liekkien yllä. Pieni muuripata huolehti lämpimän veden tarpeesta. Hellakoukku oli tulen kohentelua varten, sillä myös peiteltiin kekäleitä tuhkan sekaan umpimähkään yön ajaksi. Aamulla kaivettiin kekäleet esiin ja puhallettiin uuteen paloon. Muuta Marian valtakuntaan kuuluvaa oli kuparikauha, kolme porsliinista taltrikkia, lasipullo, pesuvateja kaksin kappalein, pläkkitratti sekä kotitekoisia puuastioita.

Karjasuojassa tallin puolella rouskutteli heiniä isäntä Henrikin ylpeys, musta ruuna. Hevonen oli pieni, alle 140 senttinen sitkeävetoinen työjuhta. Talvisin lumikeileillä sillä oli kätevä liikkua työ- ja huvireissuja. Kylä- ja kirkkomatkoja varten oli laitareki. Keväällä toukotöiden jälkeen hevonen laskettiin vapauteen laitumille. Ajoreet tehtiin kotona ja ne tervattiin keväällä kevätahavan aikaan. Henrikillä oli jalaksenpainin omasta takaa. Työkalujahan oli nikkarointiin: neljä höylää, saha, vasara, näverrin ja kirveitäkin oli kuusi kappaletta ja kassara. Tahkokin oli työkalujen teroitukseen.

Talvisin rekireissuilla Maria oli pukeutuneena lämpimään turkkiin. Tröijy ja pitkä hame, alla palttinaisia alusvaatteita. Henrikillä oli myös päällysturkki, alla sarkapöksyt ja -tröijy, jaloissa pieksusaappaat.

Navetan puoli oli enemmän Marian vastuulla. Sieltä löytyi kolme lehmää, kaksi hiehoa, kaksi lammasta ja sikapossu. Tuon ajan lehmä tuotti vajaa viisisataa litraa maitoa vuodessa. Lehmät olivat lypsyssä vain kesäaikaan. Laitumelle laskettaessa laitettiin yhdelle lehmistä kello kaulaan, sitä sanottiin kellokkaaksi. Talviruokintarehu oli heikkolaatuista, joten lehmistä saatu ei saatu maitoa

talvisin. Lampaat kerittiin neljästi vuodessa, Marialla oli keritsimet tähän puuhaan. Villasta huovutettiin sarkaa ja kehrättiin lankaa.

Pihapiirissä oli sauna, se oli tietysti sisään lämpiävällä kiukaalla varustettu. Saunalla oli moninaista käyttöä, siellä peseydyttiin, tehtiin sahtia ja hoidettiin kuppaukset sekä hieronnat. Siellä Maria synnytti Henrikille kolme poikaa: Henrikin v. 1836, Matin v. 1839 ja Joonaksen v. 1843.

Ruokaa ja rehua tarvittiin niin eläimille kuin ihmisille. Henrikillä oli kaskiviljelystä. Kaskessa viljeltiin ohraa ja kasvatettiin naurista. Vanhat kaskimaat tuottivat hyvin heinää karjanrehuksi. Pihapellossa kasvoi ruista leipätarpeiksi ja pellavaa vaatteiksi. Talossa oli peltoaura ja tulenmaanaura kaskan sekä pellon muokkaukseen. Marialla oli käytössään kangaspuut kaikkine värkkeineen kankaan kudontaan. Kolme viikatetta ja neljä sirppiä olivat sadon korjuuta varten heidän taloudessa.

Kalastus ja metsästys toivat lisäsärvintä ruokapöytään. Henrikillä oli metsästyskeihäs peurojen ja hirvien saalistamiseen. Hän omisti soutuveeneen ja puolet lampinuotasta, nuotansauvoin sekä jäätuuran avantojen tekoon. Nämä saalistusmuodot vaativatkin useamman talon yhteistyötä onnistuakseen.

Pirtissä oli kirstu, missä säilytettiin tärkeitä asiapapereita. Kirstussa säilytettiin myös talouden ainutta kirjaa, se oli suomenkielinen virsikirja, joka oli painettu 1828 J. C. Frenckellin kustantamana. Kirjassa oli nahkaverhoillut puukannet, sivuja kirjassa tuhat. Virsikirja sisälsi monenlaista tietoa. Kalenteriosasta näki, kenellä on kulloinkin nimipäivä. Ajantietotaulukosta sai lukea historiallisia tapahtumia. Sen ajan tietoa oli, että maailma oli syntynyt 5580 vuotta sitten. Suomen historian merkittäviä tapahtumia oli kirjattu virsikirjaan, vaikkapa Turun tulipalot, psalmit, epistola, rukoukset, evankeliumit, sunnuntaisaarnat ja virret, oli painettuna tähän teokseen. Aika tavalla erilainen kuin tämän päivän virsikirja.

Elämä soljui auvoisena, kunnes alkoi pilviä keräytyä torpan taivaalle. Ensin vanhaisäntä Henrikkiä kohtasi halvaus. 74-vuotiaana päättyi hänen elämäntaival 19.8.1842. Seuraavaksi sairastui Matti, hän kuoli 4.3.1844

viisivuotiaana pöhöttymään. Pian Henrikkikin tunsivat vointinsa huononevan, ei jaksanut enää tehdä työtä, piti palkata renki talouteen. Sairaus osoittautui keuhkotaudiksi. Aprillipäivänä v. 1846 oli Henrikin vuoro nukkua pois. Henrikin äiti Anna Hilonen kuoli 18.2.1847 hengenahdistukseen 73-vuotiaana. Pojat Henrik oli kymmenvuotias ja Joonas neljävuotias, kun jäivät isästään orvoiksi.

Leskeksi jäätyään Maria avioitui renkinsä Johan Turusen kanssa maattuaan 15 kk leskensänkyä. Heille syntyi tytär Anna Helena v. 1848. Elonpäiviä ei ollut Helenalle suotu kuin pari vuotta. Marian ja Johanin avioliitto kesti vajaat neljä vuotta. Maria ja syntyvä lapsi menehtyivät synnytyksessä v. 1851. Kuolema tuli tutuksi näinä vuosina Sokojärven torpassa.

Kirjoitus perustuu Henrikin jälkeen tehtyyn perukirjaan. Kaikki esineet ja eläimet ovat olleet olemassa Henrikin ja Marian taloudessa.

”Vuonna 1846 sinä 14 sta päivänä huhtikuussa toimitettiin irtaimen tavaran ylös kirjoitus ja jako talonisännän Henrik Siposen jälkeen kruununkonnalla no: 8 Sokojärven kylässä, sitten kun on hän kuollut sinä 8 päivänä sisällä olevassa kuussa ja sinä sisällä olevana vuotena. Perijäksi jäänyt leski hänen vaimonsa talonemäntä Maria Heikkinen ja kaksi poikaa Henrik 10 ja Joonas 4 vuosin vanhat.”

Joonas Henrikinpojalla on merkittävä rooli Siposten Sukuseuran synnyssä. Hän oli seuramme perustajan ja ensimmäisen puheenjohtajan Raimo Siposen ukki.

Oiva H Siponen

TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 2017

Hallitus kokoontui kaksi kertaa. 4.3.2017 Joensuussa Hotelli Aadan Koitos-kabinetissa pidetyssä kokouksessa käytiin läpi sukuseuran tilinpäätös 2016, toimintakertomus 2016 ja talousarviot sekä toimintasuunnitelmat vuosille 2017 ja 2018. Päätettiin kesällä pidettävän sukutapaamisen ohjelma ja sukuviestin sisältö. Sukuseuran mitali päätettiin antaa Veikko Sipolalle (nro 3) ja Oiva H. Siposelle (nro 4). Toimintaa kehitetään aikaisempien linjausten mukaisesti. Päätettiin, ettei Ari Kolehmainen sukututkimustarjous aiheuta toimenpiteitä.

Toinen kokous pidettiin 8.7.2017 Tulikivi-ravintolassa Nunnanlahdessa järjestäytymiskokouksena, jossa vahvistettiin sukukokouksen tekemät päätökset. Varapuheenjohtajana jatkaa Kari Miromäki ja sihteerinä Seija Turunen. Sukututkimustoimikuntaan valittiin Oiva H. Siponen, Pirjo Immonen ja Martti Siponen. Juhlatoimikuntaan valittiin Viljo Soikkeli, Anne Siponen, Kari Miromäki, Jukka Siponen ja Seija Turunen. Sukuviesti/tiedotustoimikuntaan valittiin Maarit Leino, Martti Siponen, Reijo Siponen ja Seija Turunen. Välivuonna mahdollisesti ”kevyt” tapaaminen. Päätetään kyselyyn saatujen vastausten pohjalta. Vastauksia saatiin 39 kpl. Sinikka Oravainen voitti ilmaisen osallistumisen seuraavaan sukukokoukseen. Kokouksissa on ollut mukana myös varajäseniä ja toimikuntien jäseniä.

Sukutapaamisen järjestelyt aloitettiin tammikuussa 2017. Johanna Pajariselta pyydettiin 13.1.2017 tarjousta ruokailusta. Juuan seurakunnalta pyydettiin 14.1.2017 hartaushetken pitäjää. Paljon eri yhteydenottoja ja selvittelyjä sähköpostitse ja puhelimitse. Kesäkuussa kävivät Viljo Soikkeli, Oiva H. Siponen ja Seija Turunen tutustumassa Tulikiven auditorion laitteisiin sekä sopimassa Johanna Pajarisen kanssa ruokailusta ja tilajärjestelyistä.

Sukuviesti nro 11 postitettiin jäsenille toukokuun alussa. Sukutapaamisesta ilmoitettiin myös Karjalaisessa. Sukuviestin kansilehden suunnitteli perinteisesti Oiva H. Siponen. Sukuviestin painoi ja postitti Printek/Keuruskopio. Sukuviestiä painatettiin 156 kpl.

Sääntömääräinen sukkokous ja -tapaaminen pidettiin 12. kerran 8.7.2017 Juuan Nunnanlahdessa Tulikivi-ravintolassa. Paikalle saapui 54 aikuista ja kolme pirtsakkaa lasta. Mukana oli sekä uskollisia kävijöitä että ensikertalaisia viettämässä kesäpäivää kokousasioiden ja hyvän ohjelman parissa. Sukutapaaminen oli yksipäiväinen.

Juhlapaikan koristeluun poimi Anne Murtonen luonnonkukkia ja satoi niistä sinivalkoiset kimput teemana "Suomi 100 vuotta". Sihteeri ja rahastonhoitaja keräsivät sylillisen sinisiä ja valkoisia tienvarsilupiineja. Puheenjohtajan pöydälle haettiin perinteitä vaalien ruskoliljakimppu naapurin kukkapenkistä.

Päivän ohjelmakin oli perinteinen sisältäen hengenravintoa ja asiaa. Puheenjohtaja ja sihteeri kättelivät ja toivottivat tervetulleeksi kaikki osallistujat. Anne Murtonen kirjasi muistiin tulijat ja antoi samalla väli vuoden tapahtuman mielipidekyselylomakkeen. Lomakkeita palautettiin päivän aikana 39 kappaletta.

Ohjelma alkoi Suomen lipun ja sukuviirin nostolla puheenjohtajan ja rahastonhoitajan hoidellessa naruja ja nipsuja. Juuan seurakunnan kappalainen Tarja Isokorpi tuli kesken rippikoululeirin pitämään meille hartaushetken, mutta se olikin oikein saarna. Virsikin veisattiin. Viime tapaamisen jälkeen poisnukkuneiden muistolle vietettiin hiljainen hetki. Juuan kunnanjohtaja Markus Hirvonen esitteli vauhdikkaasti kunnan hyvät ja huonot kuulumiset. Sittenpä jo maistuikin tervetuliaiskahvi ja karjalanpiirakka munavoin kera. Salin täytti iloinen puheen sorina, olihan mukava tavata sukulaisia ja vaihtaa kuulumisia. Anne Siponen ja Kari Miromäki myivät arpoja. Sukuseuran tuotteita oli esillä ja Arja Siponen teki kauppaa ihan mukavasti. Pirjo Immonen esitteli halukkaille, missä vaiheessa Savon Siposten sukututkimus on.

Kokousta varten siirryttiin auditorioon. Sukukokouksen aluksi puheenjohtaja Viljo Soikkeli piti tervetuliaispuheen toivottaen sukuseuran jäsenet sydämellisesti tervetulleeksi hieman erilaiseen ympäristöön vuolukiveä jalostavan laitoksen tiloihin. Saappaat, joihin hän astui olivat isot, mutta ajan myötä paljastuivat kuitenkin omiksi. Yhteislauluna kajautettiin 2 säkeistöä laulusta "Kotimaani omi Suomi".

Varsinaisen sukukokouksen avasi sukuseuran puheenjohtaja Viljo Soikkeli. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Reima Siponen, sihteeriksi Seija Turunen ja pöytäkirjan tarkastajiksi sekä äänenlaskijoiksi Anne Murtonen ja Sakari Siponen. Käsiteltiin sääntömääräiset kokousasiat vuosilta 2015-2016 sekä talous- ja toimintasuunnitelma vuosille 2017-2018. Jäsenmaksuksi päätettiin vuoden 2018 alusta 20 €/jäsen ja ainaisjäsenmaksuksi 200 €/jäsen. Puheenjohtajana jatkaa Viljo Soikkeli. Varsinaisiksi jäseniksi valittiin Kari Miromäki, Martti Siponen, Oiva H. Siponen (uusi), Reijo Siponen ja Seija Turunen. Varajäseniksi valittiin Pirjo Immonen (uusi), Maarit Leino (uusi), Erkki Sipola, Anne Siponen ja Jukka Siponen. Toiminnantarkastajaksi valittiin Liisa Kiiskinen ja varatoiminnantarkastajaksi Sami Pakarinen (Kolinportin yrittäjä).

Keskusteltiin väli vuoden tapaamisesta. Esitettiin vaihtoehtoina: pidettäisiin aidosti väli vuosi, tavataan omin kustannuksin, Karelia-soutu ensi vuonna vieraiden avustamana ja väli vuoden tapaaminen omaehtoisesti. Hallitus miettii väli vuoden tapaamista kyselyvastausten pohjalta. Seuraava sukukokous ja -tapaaminen päätettiin pitää kaksipäiväisenä 6.-7.7.2019 Pajarinhovissa Kiteellä.

Nuorempaa polvea kaivataan mukaan toimintaan. Keskusteltiin myös aviopuolison maksuvelvollisuudesta. Sääntöjemme mukaan kaikilla jäsenillä on samansuuruinen jäsenmaksu. Kyöstille täytyisi löytää jatkaja. Kokouksen lopuksi lauloimme kaksi säkeistöä Karjalaisten laulusta. Alku vähän takkuili, aloitettiin kahdella eri laululla. Sukuseuran mitali nro 3 ojennettiin Veikko Sipolalle ja nro 4 Oiva H. Sipoelle pitkästä ja ansiokkaasta työstä sukuseuran hyväksi. Tällä kertaa heille ojennettiin naapurin penkistä poimitut ruskoliljakimput.

Lounasmenu oli monipuolinen, oli kasvissosekeittoa, salaattipöytä, monenkokoista talon lihapyörykkää, kermaperunoita, uuni juureksia, pippurikermakastiketta. Jälkiruokana marjoja vaniljakastikkeen kera ja kahvia.

Lounaan jälkeen jatkettiin ohjelmaa auditoriossa. Vuorossa oli Tulikiven esittelyvideo, jossa kerrottiin vuolukiven syntyhistoria ja merkitys Juuan

kunnalle. Oiva H. Siponen ja Seija Turunen kertoivat juhlaesitelmässä Olof Siposen s. 10.9.1850 Hattusaassa tarinan. Seijalla on valokuva rautatieläisen asussa olevasta herrasmiehestä. Kuva oli aikoinaan lähetetty Leena Saastamoiselle, taustalla terveiset Olavi-sedältä. Sedältä, siis isän veljeltä. Sukukirjassa on vain tieto Olavin syntymästä. Kirkonkirjoissa oli vainajien luettelossa merkintä: Olavi Matinpoika Siponen kuollut kolmen kuukauden ikäisenä kuumeeseen. Heräsi kysymys: Kuka on tämä valokuvan Olavi-setä?

Siitäpä alkoi Oivan mittava tutkimus mm. yhden päivän aikana noin 9000 nimen läpikäyminen ja kaiken kaikkiaan huomattavasti enemmän. Selvisi myös, että Hattusaassa oli syntynyt samana vuonna toinen Olavi Siponen, joka eli vain kolme kuukautta. Sirpa Lehikoinen työsti tiedot paperille, Seija hoiti joitain ”juoksevia” asioita ja oli kaikin puolin henkisenä tukena. Ruotsin- ja englanninkielen käänöksissä avusti Ritva Jeskanen. Oiva sai ajatuksen selata kansalliskirjaston sanomalehtiä ja sieltäpä tärppäsi. Tampereen Sanomista 1.12.1880 löytyi rautatientyöntekijän leskimies Olof Siposen ja tehtaantyyöntekijän Johanna Hellforsin kuulutusilmoitus. Sitten vaan tilaamaan Tampereen seurakunnalta virkatodistus sukututkimusta varten. Seija kävi Tampereen kirkkoherranvirastossa ja sai puhuttua toimitusajan lyhyemmäksi kuin kahdeksan kuukautta.

Toisen kerran hän kävi selvittämässä hautapaikkoja, joita on neljä Kalevankankaan hautausmaalla. Nyt alkoi varsinainen tutkimustyö. Olofin syntymä löytyi Pielisjärven lasten kirjasta. Olof ja Pål-veli sekä Walborg-sisko jäivät orvoiksi. Olof muutti rengiksi Enoon ja asui pappilassa. Ensimmäisen avioliiton hän solmi 26.11.1871 piika Susanna Evantytär Heikuran kanssa. Heille syntyi neljä lasta, kaksi tytärtä ja kaksi poikaa. Yksi tytär ja kaksi poikaa kuolivat nuorena. Avioliitto jäi lyhyeksi Susanna vaimon kuollessa 24-vuotiaana. Vaimon ja yhden pojan hautajaiset olivat samana päivänä.

Olof muutti Enosta Tampereelle tytär Eva-Lisa mukana. Hän työskenteli rautateillä mm. ratamestarina ja vaihdemiesten esimiehenä. Toisen avioliiton hän solmi vuonna 1881 Johanna Hellforsin kanssa. Heille syntyi kahdeksan lasta. Kaksi lapsista kuoli nuorena. Yksi pojista muutti sukunimekseen Rinne. Kaksi poikaa muutti Yhdysvaltoihin. Olofin perhe asui noin kolme vuotta

Akaassa, mutta palasi takaisin Tampereelle. Olof kuoli v. 1926 75-vuotiaana ja Johanna v. 1928 74-vuotiaana Tampereella. Edellä mainituista elementeistä rakentui esitelmä Olof Siposesta ja hänen 12-lapsisesta pesueestaan.

Iltapäivällä kahviteltiin mansikkapulla kyytipoikana ja seurusteltiin leppoisasti sekä tutustuttiin Tulikiven alueeseen.

Pienoisnäytelmänä oli Lempin (Anne) ja Toivon (Viljo) tanssireissu. He olivat karanneet hoitokodista ja osuivat paikkaan, jossa oli porukkaa koolla ja soitettiin tanssittavaa musiikkia. Ei haitannut sydänvaivat eikä lonkkakivut, kun alkoi tanssin hyörinä. Soittopeli vähän konstaili, eipä sekään haitannut. Mutta voi pahalainen, tiukkapipohoituri löysikin heidät ja pakotti lähtemään takaisin hoitokotiin iltapalalle ja lääkkeitä ottamaan. Siihen loppui vanhusten lysti.

Seuraavana oli vuorossa arvonta, joka suoritettiin salissa Viljo Soikkelin, Arja Siposen ja Kari Miromäen vetämänä. Ensin arvottiin päävoitto, joksi oli valittu reikäinen matto. Voittajan lappu kätkettiin Karin taskuun varmaan talteen loppuhuipennusta varten. Päävoitto osui henkilölle, jonka sukunimen alkukirjain oli S, viimeinen A ja etunimi alkoi E-kirjaimella. Arpajaistavaroita oli runsaasti kuin myös myytyjä arpoja. Arpajaisten tuotto oli 373 €.

Uusi hallitus käväisi pitämässä järjestäytymiskokouksen.

Tällä kertaa ilmanhaltija ei oikein suosinut meitä, vaikka puheenjohtaja oli tilannut poutasään. Oli sen verran viileätä, että illan päätteeksi söimme iltapalan jauhelihakeittoa, moniviljasämpylöitä, juustoa, suolakurkkua ja kahvia sisätiloissa. Osa oli jo lähtenyt kotimatalle. Kyösti Siponen valokuvasi ja videoi päivän tapahtumia myöhemmin katseltaviksi ja muisteltaviksi.

21.7.2017 sihteeri kiitti sähköpostilla Johanna Pajarista hyvin onnistuneesta kestitsemisestä. Seuraavan sukutapaamisen paikka Pajarinhovi on varattu puhelimitse sekä sähköpostilla 21.7.2017. Hallituksen kokouspaikka on varattu 10.7.2017. Sinikka Oravaiselle on ilmoitettu arpaonnesta 6.8.2017.

Sukututkimusta on jatkettu ja sukutietoja pidetty ajan tasalla.

Tiedotustoimikunta on laatinut kotisivuille päivityksiä, jotka Kyösti on muotoillut ja tallentanut. Pirjo Immonen on jatkanut Savon Siposten sukututkimusta. Oiva H. Siponen on tutkinut mm. "Sirkuspelle" Siivo Siposen sukua ja huvielämää sekä Henrik Henrikinpoika Siposen s. 1811 sukua.

Puheenjohtaja on lähettänyt sähköisesti kuukausittain (pl kesätauko) ilmestyvän Suomen Sukututkimusseuran "Jäsenviesti Jalmari" -uutiskirjeen sukututkimustoimikunnalle.

Rahastonhoitaja Sakari Siponen on hoitanut paitsi rahaliikenteen myös kirjanpidon nyt jo 14 vuoden kokemuksella.

Sukuseuran tuotteita on myyty kirjoja, paitoja, lippiksiä, pyyhkeitä ja viiri. Hankittiin lisää naisten ja miesten pikee- ja T-paitoja.

Jäsenmaksun maksaneita jäseniä oli 115, joista ainaisjäseniä 52. Uusia jäseniä liittyi neljä. Jäsenmaksuja saatiin 1020 €.

TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 2018

Hallitus kokoontui kerran. 3.3.2018 Joensuussa Hotelli Aadan Koitos-kabinetissa pidetyssä kokouksessa käytiin läpi sukuseuran toimintakertomus 2017, tilinpäätös 2017 ja taloudellinen tilanne. Tilinpäätös oli 389,42 euroa voitollinen. Käytiin läpi myös sukutapaamisen 2017 palaute. Pohdiskeltiin väli vuoden tapaamista. Päätettiin, ettei sukuseura järjestä väli vuoden 2018 tapaamista, vaan kuka tahansa saa järjestää haluamansa tapahtuman. Suunniteltiin sukujuhlan 2019 ohjelmaa ja Sukuviestiin tulevia juttuja. Kokouksessa oli läsnä Viljo Soikkeli, Martti Siponen, Reijo Siponen, Oiva H. Siponen, Anne Siponen, Jukka Siponen, Sakari Siponen ja Seija Turunen.

Tammikuussa lähetettiin jäsenille sähköpostitse tai postitse jäsenmaksusta lasku. 16.4.2018 postitettiin tiedote, jossa kerrottiin mm. vuoden 2017 sukutapaamisen ohjelmasta, uudesta hallituksesta, jäsenmaksusta, vuoden 2019 ja väli vuoden 2018 sukutapaamisista.

Oiva on koonnut sukujuhlaan mittavan esitelmän työnimellä ”Paavo Siponen 1851 ja hänen kolme poikaansa”. Sukuviestiin Martti on kirjoittanut ja muokannut Elvi-tätinsä elämäntarinan. Jutun Matti Sipoesta on kirjoittanut toimittaja Pertti Meriläinen. Oivalla on tehtynä muutamia tarinoita joko tämän vuoden Sukuviestiin tai seuraaviin.

Sukututkimusta on jatkettu ja sukutietoja pidetty ajan tasalla. Tiedotustoimikunta on laatinut kotisivuille päivityksiä, jotka Kyösti on muotoillut ja tallentanut. Joulun ja uuden vuoden tervehdys oli Maarit Leinon käsialaa. Pirjo Immonen on tutkinut ja lisännyt tietoja Savon Sipoista sukupuuhunsa. Työtä haittaa se, että kirkonkirjoja on kadonnut tai tuhottu.

Puheenjohtaja on lähettänyt sähköisesti kuukausittain (pl kesätauko) ilmestyvän Suomen Sukututkimusseuran ”Jäsenviesti Jalmari” -uutiskirjeen sukututkimustoimikunnalle.

19.11.2018 vahvistettiin Pajarinhoviin vain lauantain 6.7.2019 ison salin tilavaraus. Sunnuntaille ei ole tilavarausta.

Rahastonhoitaja Sakari Siponen on hoitanut paitsi rahaliikenteen myös kirjanpidon nyt jo 15 vuoden kokemuksella.

Sukuseuran pyyhkeitä ja kirjoja on myyty 204,70 eurolla. Anne Siponen on tilannut mahdolliseksi uudeksi tuotteeksi pipomallin Valtimo Designilta.

Jäsenmaksun maksoi 76 henkilöä. Ainaisjäseniä on 48. Uusia jäseniä liittyi yksi. Jäsenmaksuja saatiin 1580,00 euroa. Summaan sisältyy neljä kahteen kertaan maksettua maksua.

Lauantaiaamuna 1.9.2018 startattiin Ahmovaarasta kohti Kiteetä tarkoituksena tutustua Pajarinhoviin (Sakari, Marja-Liisa ja Seija). Joensuusta poimittiin kyytiin Ville ja Oiva. Kiteelle saavuttiin noin klo 11.30. Kiteeläiset Kaija, Jukka, Heimo ja Erkki vahvistivat joukkoamme.

Kalle Keskimäki esitteli meille Pajarinhovin kokoustilat, jotka ovat meille hyvä ja tilava paikka lauantapäivälle. Samalla sovittiin seuraavista asioista:

tilavuokra: jotain (ymmärsin, että riippuu henkilömäärästä)

liputus: oma lippu + viiri

liinat pöydille: kaitaliinat Pajarinhovista

kukat pöydille: hankitaan itse edellisen kerran tapaan

laitevarustelu: videotykki + valkokangas Pajarinhovista - meiltä oma tietokone

tuotemyynti: kokoustilaan pöytä

arpajaistavarat: kokoustilaan pöytä

ilmoittautuminen: aulassa

ruokailut: kokoustilassa

Parkkipaikalla on ilmainen majoitus vaunuille.

Lounaan söimme Pajarinhovin seisovasta pöydästä. Alkuruokana maukasta sienikeittoa, pääruokana ohuen ohuita paistileikkeitä punaviinikastikkeessa ja paistettuja muikkuja, valkosipuliperunoita, perunamuusia ja kasviksia, jälkiruokana kahvia/teetä ja valkosuklaarahkaa. Kaikki sopuhintaan 14,90. Mielestäni ei kallis.

Lounaan jälkeen suuntasimme Kiteen Juurikkaan nauttimaan Kaijan, Jukan ja Heimon kestityksestä. Erkin vaimo Ritva tuli myös mukaan. Juotiin nokipannukahvit kodalla marjapiirakan ja kakun kera. Tutustuttiin ympäristöön – oli vanhaa ja uutta. Paljon esim. metsästyksen liittyviä asioita. Rupateltiin mukavia. Käytiin läpi vähän seuraavan tapaamisen päiväohjelmaa pakollisten asioiden osalta. Ja taas kohta syötiin Heimon grillaamia makkaroita monen salaatin ja muiden höystöjen kanssa. Ei päässyt nälkä yllättämään. Kävimme vielä katsastamassa lammen rannalla olevan laavun. Mukava letunpaistopaikka.

Kiitelyämme isäntämme ja emäntämme lähdimme kylläisinä kotimatalle. Matka sujui turvallisesti niin kuin tullessakin varman kuskin Sakarin kyydissä tilataksissa.

TULOSLASKELMA	Kausi 2017	Kausi 2018
VARSINAINEN TOIMINTA		
TUOTOT		
Juhlat ja vierailut	1710,00	
Sekalaiset tulot	1060,90	204,70
Tuotot	2770,90	204,70
KULUT		
Juhlat ja vierailut	-1440,71	
Toimisto- ja postikulut	-681,95	-288,80
Pankkikulut	-41,22	-40,60
Kokous ym. matkat	-353,60	-197,60
Sekalaiset kulut	-1223,10	-197,00
Kulut	-3740,58	-724,00
VARSINAINEN TOIMINTA	-969,68	-519,30
VARAINHANKINTA		
TUOTOT		
Jäsenmaksut	1020,00	1580,00
Arpajaiset	373,00	
Tuotot	1393,00	1580,00
KULUT		
Jäsenmaksut	-39,00	-39,00
Kulut	-39,00	-39,00
VARAINHANKINTA	1354,00	1541,00
RAHOITUSTOIMINTA		
TUOTOT		
Korkotuotot	7,20	2,63
KULUT		
Lähdevero	-2,10	-0,70
RAHOITUSTOIMINTA	5,10	1,93
TILIKAUDEN TULOS	389,42	1023,63

TOIMINTASUUNNITELMA VUOSILLE 2019 JA 2020

Sukuseuran tarkoituksena on selvittää suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsenten keskuudessa sekä toimia sukuhaarojen yhdyssiteenä. Tarkoituksensa toteuttamiseksi sukuseura järjestää yhteisiä kokouksia, sukupäiviä, retkeilyjä ja muita sukuseuran toimintaan liittyviä tilaisuuksia, kerää ja arkistoi sukua koskevaa tietoutta, selvittää ja auttaa suvun jäseniä selvittämään suvun vaiheita sekä saattaa tutkimustyön tulokset jäsenten tietoon, harjoittaa sukuseuran tarkoitusperiä edistävää julkaisu- ja toimintaa. Edellä oleva sukuseuran säännöistä lainattu teksti ohjaa sukuseuran toimintaa myös toimintakaudella 2019 ja 2020.

Sukuseuran sääntömääräinen vuosikokous ja sukutapaaminen järjestetään kaksipäiväisenä 6.-7.7.2019 Pajarinhovissa Kiteellä.

Hallitus/sukujuhlatuimikunta valmistelee myös lapsia kiinnostavaa ohjelmaa ja hoitaa järjestelyt.

Hallituksen ja sukukokouksen tehtävänä on miettiä toiminnankehittämiseksi ideoita myös nuorien mukaan saamiseksi tapahtumiin ja jäseniksi.

Tapahtumien palauteraportteja kuvineen Kotisivuille. Sukuviesteihin ja tiedotteisiin elämäntarinoiden tai tapahtumien ja persoonien esittelyjä.

Keskustelujen lisääminen Facebook-sivujen kautta. Sponsoreiden hankkiminen seuran tukemiseksi. Sukuseura enemmän esille julkisessa mediassa.

Pirjo Immonen tutkii ja kerää Savon Siposilta tietoja.

Mm. kotisivuilla pyydetään jäseniä, joilla on tullut muutoksia tai lisäyksiä omassa tai lähipiirissään, ilmoittamaan tiedot ”Palaute”-lomakkeella. Myös osoitetietojen päivittäminen on tärkeää.

Uusien jäsenten hankintaan panostetaan.

Hallitus kokoontuu vuonna 2019 kaksi kertaa ja vuonna 2020 ainakin kerran.

Sukuseuralla on myynnissä Pielisen Siposia sukukirjoja, pöytästandaareja, isännänviirejä, paitoja, lippiksiä, froteepyyhkeitä, mukeja, valokuvakirjoja ja suvun muistomitaleja.

Kotisivuja päivitetään ja niiden käyttöä pyritään aktivoimaan mm. lisäämällä tarinoita ja ajankohtaisia asioita.

Vuonna 2019 lähetetään Sukuviesti ja sukutiedotteita tarpeen mukaan, ainakin yksi kappale vuoden 2020 aikana. Jäsenmaksulasku lähetetään vuosittain vuoden alussa.

TALOUSARVIO 2019 2020

TULOT

Jäsenmaksut	1500	1500
Sekalaiset tulot	1000	700
Sukujuhlatulot	2500	
Arpajaistulot	350	
Yhteensä	5350	2200

MENOT

Jäsenmaksut	40	40
Sukujuhlamenot	3000	
Sukututkimus	500	500
Postimaksut	500	350
Hallinto	500	500
Myyntituotehankinta	810	810
Yhteensä	5350	2200

Palautusosoite:
Kenttämestarin tie 5 A 3
80330 Reijola

SUKUSEURAN TUOTTEITA

UUDET TUOTTEET:

Tuubihuivi 10 €
värit musta ja valkoinen

Pipo fleeevuorella 20 €
värit musta, pinkki ja harmaa

Muut tuotteet:

Lippis (uutena värinä pinkki), Pikeepaita, Froteepyyhe, Sukukirja "Pielisen Siposia", Standaari, Isännänviiri, Muistomitali ja Valokuvakirja.

**Kaikki tuotteet myynnissä
Kiteellä 6.-7.7.2019**

Laudeliina kierrätyspuuvillaa 25 € (koko 0,5 x 1,8 m)

Pefletti kierrätyspuuvillaa 15 € (koko 0,5 x 0,6 m)